

Chef og skraldemand!

JEG HAR VÆRET ALLE
STEDER I SAMFUNDET

Efter et stort og mangeårigt alkoholmisbrug, lykkedes det Birger Madsen at blive ædru og skabe et mønster-liv med chefstillinger og romantisk bondehusidyl. Der var bare ét problem: Han var slet ikke glad! I dag har Birger på ny omlagt sit liv. Nu bor han på en båd, selvom han ikke kan sejle, og arbejder med unge misbrugere.

AF SANNIE TERESE BURÉN > FOTO CLAUS BOESEN

Birger Madsen henter mig galant ved bilen, så jeg slipper for at lede hele havnen rundt efter hans båd. Det er en smuk dag, og jeg er taget til Præstø Havn for at høre om, hvordan Birger tog sit liv op til revision for anden gang, og om en broget fortid, hvor han både har prøvet at skrubbe WC'er for et måltid mad på Kofoeds Skole, været chef med ansvar for flere hundrede medarbejdere og haft en langtidsindlæggelse på Skt. Hans imellem de to yderpunkter.

Men først fortæller Birger om en barsk barndom på Vesterbro med fordrukne forældre og følelsesmæssigt armod, der stadig trækker lange skygger ind over hans liv i dag.

Hans forældre blev skilt, og faren fik forældremyndigheden over hans to ældre søskende, mens Birger selv blev hos sin mor. Efter skilsmissen begyndte moren at drikke og fandt en ny mand, der også drak.

– Fra de to fandt sammen, var jeg sådan set bare i vejen, og det er noget, jeg tydeligt

kan mærke i dag. Jeg har mange tanker om at være uønsket og ikke god nok, fortæller Birger.

De andre børn var ofte misundelige på, at han aldrig blev kaldt op fra gården ved spisetid lige som dem.

– Men jeg ville så gerne kaldes op! Jeg længtes sådan efter grænser og opmærksomhed. Når jeg sammen med de andre børn havde været på treugers feriekoloni om sommeren, skulle de hjem og holde ferie med deres forældre. Men min »

Birger Madsen

Født 1958, arbejder som kontaktperson for unge misbrugere og kriminelle, voksede selv op i et råt miljø på Vesterbro og var i en årrække dybt alkoholiseret. Tilbyder foredrag om sine erfaringer med alkohol og alkoholisme til ungdomsskoler og lign., kontakt hmadson@hotmail.com for yderligere info.

– Og jeg kunne jo ikke sige i skolen, at jeg havde fået nye fodboldstøvler eller en ny skoletaske. Jeg måtte finde på noget, de ikke kunne tjekke! Jeg kunne jo ikke sige, at jeg ingen julegaver havde fået, fordi de sloges, eller at flæskestegen var blevet totalt sort, fordi de var faldet i søvn, det ville være alt for flovt.

Jeg tror, at hvis jeg havde mit eget firma, ville jeg ansætte tidligere misbrugere, for man bliver vildt god til logistik! Som alkoholiker havde jeg fuldstændigt styr på, hvor alle andre var. Men det kan man jo ikke sige til en jobsamtale.

mor og stedfar havde holdt deres ferie, mens jeg var væk, så jeg skulle bare gå for mig selv. Min far havde jeg ingen kontakt med.

DÆKKEDE OVER DE VOKSNE

Som barn var Birger også altid flov over sine forældre og skulle dække over, hvordan de levede.

– Når de andre børn spurgte, om vi ikke kunne lege hjemme hos mig, gjaldt det bare om at finde en undskyldning. Jeg var aldrig fri i tankerne. Jeg skulle altid dække eller tjekke.

Det værste, Birger vidste, var at komme tilbage fra juleferien, for så skulle han fortælle, hvad han havde fået i julegave.

– Og jeg kunne jo ikke sige, at jeg havde fået nye fodboldstøvler eller en ny skoletaske. Jeg måtte finde på noget, de ikke kunne tjekke! Jeg kunne jo ikke sige, at jeg ingen julegaver havde fået, fordi de sloges, eller at flæsketegen var blevet totalt sort, fordi de var faldet i søvn, det ville være alt for flovt.

Og så var der volden.

– Nogle gange måtte min mor og jeg flygte fra min stedfar om natten og gemme os i en lille park. Når vi så troede, han var faldet omkuld, sneg vi os tilbage igen. Det bedste var, når han snorkede, så vidste jeg, at der var sikkert.

SKJULTE BAJERE I BUSKEN

Som 16-årig søgte Birger ind som soldat. På kasernen viser det sig hurtigt, at der er mange, der drikker, og Birger holder sig ikke tilbage.

– Det er jo ikke sådan, at man bliver alkoholiker fra den ene dag til den anden, men det blev hurtigt sådan, at jeg fik et stort forbrug. Jeg fandt også hurtigt ud af at dække over det på forskellige måder, den del var jeg jo vant til.

Indimellem havde Birger dog også succesoplevelser. Han var en populær fodboldspiller og god til at score mål, og i 1984 blev han kåret som årets soldat.

Men efter 18 år i militæret søgte Birger orlov.

– Jeg blev skraldemand, og så tog det for alvor fart med at drikke. Selv når jeg spillede fodbold, var jeg på overarbejde med at skjule bajere i busken og en masse logistik omkring, hvordan og hvornår jeg kunne drikke dem, uden at nogen opdagede det. Det kræver virkelig stor planlægning!

SÅ TROLDE I STUEN

Egentlig drak Birger til at starte med bare for at sove og komme lidt væk fra det hele, forklarer han. Ikke behøve at spekulere så meget.

– Jeg vidste jo godt, det var forkert. Og jeg var også flov. Men når man kommer langt nok ud i misbruget, bliver det jo en nødvendighed. Når først man er blevet afhængig, kan man ikke bare tage en pause, for kroppen kræver en vis mængde alkohol for blot at være funktionsdygtig, og får man den ikke, kommer der stærke abstinenser.

Birger málte sig også med andre, der drak mere end ham.

– Jeg tænkte, at så længe jeg kunne passe mit arbejde, var det ikke et problem. Der var altid undskyldninger. Men til sidst var jeg så langt ude, at jeg nogle gange så trolde. Når de gik forbi fjernsynet, skyggede de for teksterne. Så vidste jeg, at jeg bare skulle få hældt noget mere sprut på, så gik de væk. Det er både uhyggeligt og usselt at tænke tilbage på.

INDLAGT PÅ SKT. HANS

I 1995 får Birger en søn. Men parforholdet holder ikke, og da Birger flytter, drikker han efterfølgende igennem i ni måneder.

– Så var jeg helt færdig! Jeg blev til sidst indlagt med en promille på 3,46 og abstinenser.

Birger kan dårligt stå på benene, vejer 56 kg, og hans tænder er ved at falde ud. På Bispebjerg giver de ham valget mellem hjemsendelse og en indlæggelse på Skt. Hans.

BIRGERS BEDSTE RÅD TIL ET GODT LIV

- Få styr på det, du kan få styr på.
- Du kan kæmpe for at få ret, du kan også vælge at leve lykkeligt.
- Hvis du ikke laver fejl, hvordan ved du så, hvad der er rigtigt?

– Så kommer jeg på Skt. Hans. Til at starte med tænker jeg, at jeg lige kan tage fjorten dage, men det ender med 1½ år, hvor jeg går i terapi og får omsorg. Mange spørger, hvornår gik det op for mig, at jeg skulle stoppe med at drikke. Jeg blev afruget ni gange, og jeg tror, at der hver gang er blevet sået et lille frø. Men det gode ved Skt. Hans var, at det var en længere periode.

Birger fortæller videre om en oplevelse fra Skt. Hans, hvor han var med til at lave en petanquebane.

– En dag vi spillede, kom der en fyr fra ungdomsafdelingen og var med. Han stod fem minutter med petanquekuglen i hånden og kiggede lige ud i luften. Da vi sagde til ham »det er altså din tur,« kastede han bare bolden lige op og gik over og stillede sig under et træ. Da tænkte jeg: »Birger, ham dér skal være på medicin resten af livet. Hvis du vil, kan du få dig et godt liv.«

Birger tænkte også på sin søn, som på det tidspunkt var fire år.

– Og jeg kunne jo se, at hvis jeg ikke stoppede med at drikke, ville jeg gøre det samme som mine forældre. Jeg har brugt mange nætter på at tænke over, om jeg virkelig kunne være det bekendt. Så lavede jeg en aftale med mig selv om, at jeg ville holde mig ædru, indtil han var 18 år.

SKABTE ET GLANSBILLEDE-LIV

Efter Skt. Hans blev Birger ansat som serviceleder i DSB, hvor han var i ti år. Efterfølgende har han arbejdet som logistik- »

HVIS DU KENDER EN TIDLIGERE ALKOHOLIKER

- Undlad ikke at invitere vedkommende med til sammenkomster, fester og andre arrangementer, hvor der serveres alkohol. Ikke at invitere er et misforstået hensyn, der blot isolerer den tidligere misbruger.
- Spørg på forhånd, hvad vedkommende gerne vil drikke. Et stort udvalg af alkoholfrie vine og andre alkoholfrie drikkevarer kan virke udstillende.
- Hvis en tidligere alkoholiker falder i, er det udelukkende vedkommendes eget ansvar.

Kilde: Birger Madsen

PARFORHOLDET HOLDT IKKE

Også parforholdet prøvede Birger at gøre til et idyllisk glansbillede, hvor der ikke måtte være diskussioner og uenighed.

– Men det billede er der jo ingen, der kan leve op til, og bl.a. derfor har jeg altid haft det svært i mine forhold, og mit andet ægteskab endte også med en skilsmisse. Det går godt i en periode, men så bliver jeg bange for at blive svigtet. Og jeg er bange for ikke at være god nok, så jeg skal hele tiden bekræftes.

Birger oplever også, at almindelige konflikter ofte kommer ud af proportion.

– Rent intellektuelt kan jeg godt se det. Men følelsesmæssigt reagerer jeg uden at nå at tænke. Min verden er tit sort og hvid. Det er noget, jeg er vokset op med. Enten fik man en på kajen, eller også fik man en is.

At hjælpe med at se nuancerne er én af de ting, Birger stadig får hjælp til hos sin psykoterapeut gennem mange år, Lise Jørgensen.

– Det er så godt at have en at snakke tingene igennem med. Gennem at få øje på nuancerne hjælper Lise mig til at handle anderledes, det har hjulpet mig rigtig meget, bl.a. i min rolle som far.

Birger har da heller ikke helt opgivet håbet om en dag at få en ny kæreste.

HJÆLPER UNGE MISBRUGERE

Det var også hans terapeut, der hjalp ham til at se nye muligheder, da det firma, han

arbejdede for, gik konkurs, og han stod uden job.

– Jeg tænkte jo først, at jeg skulle ud og søge samme slags job igen. Men Lise udfordrede mig og sagde »Du kan jo også have flere forskellige deltidsjobs«, for jeg har altid haft en drøm om at komme til at arbejde med unge.

Så fik Birger job som kontaktperson for unge misbrugere og kriminelle, som han hjælper med hverdagen, uddannelse, retssager m.v., desuden er han tilknyttet kriminalforsorgen og arbejder som spinninginstruktør.

– Derudover arbejder jeg nu på et foredrag, om hvordan det er at vokse op i et hjem med alkohol, som jeg meget gerne vil ud med på ungdomsskoler og lignende. Det giver så meget mening!

FRA BONDEHUS TIL BÅD

En dag sad Birger i sit hus og tænkte på, at han skulle se at få købt nogle møbler til et par værelser, der så lidt ubeboede ud.

– Pludselig kunne jeg bare mærke, at jeg slet ikke følte mig tryk eller hjemme i dét hus. Så tænkte jeg, »næ du, jeg køber sgu en båd!«

Det var noget, Birger af og til havde tænkt på før for blot at skubbe tanken til side igen.

– Men det gik op for mig at hvis det skulle blive til noget, skulle det være nu. Så gik logistikmanden i gang: »Kan jeg leje mit hus ud? Hvor sælger jeg mine

møbler? Hvor køber jeg en båd ...? Og jeg kan jo ikke sejle!« Men jeg tænkte, at hvis jeg først skulle lære det, ville jeg aldrig få købt dén båd. Nu har jeg den og skal nok få det lært.

TÆT PÅ HIMMEL OG HAV

I dag har Birger fundet ro til blot at kigge ud ad vinduet og lade tankerne flyve, og han er blevet mere glad for de små ting, fortæller han.

– Det er hyggeligt, at vandet klukker omkring båden, og jeg er tæt på både himmel og hav. Det bedste ved mit liv nu er

friheden. Min båd er betalt. Og jeg ved, jeg kan leve for meget få penge.

På båden lever Birger enkelt og over-skueligt.

– Jeg prøver at finde det meste af det, jeg skal bruge i genbrug. Før skulle mit hus jo være 'rigtigt' indrettet med de rigtige lamper og møbler. Men det var jo ikke for min egen skyld. Det har altid kun handlet om, hvad andre syntes.

Omvendt kunne han ikke være gået direkte fra Skt. Hans til sin nuværende tilværelse, erkender Birger.

– For lige så vel som at jeg skulle ned og mærke asfalten, så skulle jeg også op i

samfundet for at finde ud af, hvor det er, jeg passer ind. Hvem jeg er. For jeg har ikke kunnet mærke det eller snakke med min familie om det.

Når Birger af og til bliver ked af det, søger han tilbage til Vesterbro og går lange ture.

– Så ser jeg på alle de gamle steder, og på dem der hænger ud ved Mændenes Hjem. Det er jo ikke fordi, jeg ikke ved, hvordan det ser ud, men det hjælper mig at se det og tænke på, at jeg stadig har et valg at træffe. Men egentlig er jeg glad for mit liv. Jeg har været alle steder i samfundet, det er der ikke så mange, der får lov til at opleve. ■

Birger elsker, når vandet klukker mod båden.